

Florens zondag 29 april 1903

Alshadr Anunci abb.

Årim år vi har, men resa kl. 3
 i dag. Det blev ingen resa af i går
 emedan vi voro alldeles förbi efter
 en genomvakad natt. Politicens artilleri
 som vi läst på morgonen, gjorde oss
 alldeles sjuka. I går inihölls de italienska
 tidningarna länge ^{efters} meddelanden. Minstom
 lär ha haft en mycket uttommad af
 faktiskt riktigt arbete. I går på e. m.
 kommo Apaw med mycket utförliga
 bref. Så nu är vi en konsent med
 det som handlar. Det går nu bara
 att hålla modet uppe. Ofta har jag
 frågat mig hvad som egentligen skulle
 vara min plikt, nu - att komma hem
 strax eller nu fara och arbeta två Paris.
 Men, om jag än kunde vara där två veckor
 (och ändå bra biten effektivt) trost, så
 skulle jag bara bli så fortvilad att jag inte
 kunde göra någonting. En egendomligt
 intressant gjord finis tidningar med varandra

Om andra apatitisk: Kottas af föremål
mellan O. W. P. och Lindqvist, precis som om
vi just passerat. Detta åskåd mig
ärligt. - Nu lemnar jag Salses
Florens, som ändå af alla i detta
land står min hjerta närmast. I går
voro vi med man, som i dag fortärrer
du färd till Plato, Pistoja o. s. v. en rikt
gång i Museo Nazionale och Repubblicana
Samt i några kyrkor. Det är roligt
att illa är så fortvinst i skulpturen
här (i Donatello spår). Michelangelo
skisserar gård och slottar - jag tror på
gärde konungarna om i några föregående
Kong. De man spelar går med en
tävling som är det en tross av de
andra som livet lika mycket - ty det
synes de på M.A.'s verk mera än på något
menschligt arbete. Det är annars
upplagssjukt att se på statyerna här:
Dante, landflyktig. Galilei, slagen i
kejsar, Savonarola, band. Garibaldi
jagad som ett vildt djur af alla möjliga
polisier - men för honom var ämnen
x Manni landflyktig

Slutet gäst. Och erkänner med att
det de kämpat för, även dessa, segrat,
Om än sent. - Ellan säger melancholiskt
hit kommer jag aldrig mer - men så tänker
inte jag. Hit kommer jag på ett år, liksom
en bil till Italien och byder en annan
med. Detta är nu inte någon utopi
utan hoppas jag, om jag får lefa, noggrant
kunna realisera detta. Människorna
är så vänliga och artiga här och lifet
är billigt, om man bara inte bor på hotell.
Ingen här har jag läst af denna resa och
för universitetstidningarna, som de blifver gjorda,
som jag hoppas) har detta varit af största
intresse. Jag ser nu helt annorlunda på
dessa gräns. Mera allvar, återigen mer
allvar i konsten! - Ellan reser troligen
till Wiesbaden, så Myrberg hennes ben och
hans är värda. En dag stanna vi och ta
afsked af kvararna vare sig i Locarno eller
Basel. I natt lyg vi i Milano. Det har
ändå varit en valberedelse att ha varit
2 under dessa tider. Eusens i framman?
Lad med denna tarand oss, det har varit
förskräckligt. Se nu om husarbhem och var
son, alltså heder, för att att vara raska och
modiga och tänk på mamma som alltid var
kall och glad. Alla alla tusen gånger för
Eden
Alla.

